

har gennemgået en uddannelse i overensstemmelse med det system, som opbygges efter lovforslaget. Det står efter bestemmelsens formulering åbent, om den fornødne oplysningsvirksomhed i de enkelte tilfælde mest praktisk kan iværksættes af rådet selv, af de interesserede organisationer eller af brancheudvalgene, der i så fald — om fornødent — vil kunne få en vis økonomisk støtte hertil fra rådets side.

Som en anden fællesopgave for rådet kan nævnes udarbejdelse af formular til sådanne kursusbeviser, som i enkeltheder vil være at udfærdige af brancheudvalgene, jfr. § 5, stk. 4.

Indstillingerne fra rådet til de pågældende ministerier om bevillingsmæssige spørgsmål m. v., jfr. *stk. 6*, forudsættes at danne grundlag for de pågældende ministeriers udarbejdelse af forslag til de årlige bevillingslove.

Til § 4.

Kravene til de ikke-faglærte arbejderes kvalifikationer veksler fra arbejdsområde til arbejdsområde og skifter i øvrigt i takt med den tekniske udvikling. Det anses derfor ikke for realistisk på forhånd at fastlægge uddannelsesplaner, der med hensyn til omfang, opbygning og form dækker de forskellige branchers behov. Under hensyn hertil foreslås det at lade indholdet af de ikke-faglærte arbejderes uddannelse fremgå af drøftelser branche for branche mellem arbejdsmarkedets parter. Sådanne drøftelser findes at burde henlægges til ret snævre, paritetisk sammensatte organer. I overensstemmelse hermed foreslås det i *stk. 1*, at der inden for hvert enkelt arbejdsområde (branche), hvor ikke-faglærte arbejdere beskæftiges i et vist betydende omfang, og hvor uddannelsesbehovet fremtræder med en vis ensartethed, træffes foranstaltning til nedsættelse af et permanent udvalg — brancheudvalget. De centrale arbejdsgiver- og arbejderorganisationer inden for branchen, som det efter lovforslaget påhviler at tage skridt til udvalgets nedsættelse, er sådanne, som i det væsentlige henholdsvis beskæftiger og repræsenterer de ikke-faglærte arbejdere inden for branchen.

Oprettelse af brancheudvalg forudsætter normalt enighed mellem parterne herom og uddannelsesrådets godkendelse. Efter bestemmelsens formulering skal brancheudvalg dog også oprettes efter ønske fra den ene part, for så vidt uddannelsesrådet finder tilstrækkelig begrundelse herfor.

Stk. 2 fandtes ikke i kommissionens lovforslag. Det er fremhævet i de indledende bemærkninger, at opbygningen af forslagene er baseret på parternes „selvstyre“ i uddannelsesmæssig henseende, og at

der bør være mulighed for inden for de foreslåede rammer at tilvejebringe et samarbejde mellem uddannelsesformerne for de faglærte og for de ikke-faglærte arbejdere. Den her indføjede bestemmelse tager sigte på et sådant samarbejde inden for selve brancheudvalgets rammer. Dette kan bl. a. findes naturligt, hvor der inden for branchen er organisationer, der i overenskomstsmæssig henseende samarbejder i form af et kartel. Der kan blive tale om at supplere brancheudvalget med repræsentanter fra et i henhold til lærlingeloven nedsat fagligt fællesudvalg, men der kan også tænkes at opnås enighed om andre sagkyndige, f. eks. en til et fagligt fællesudvalg knyttet sekretær eller konsulent.

I *stk. 3* gives der uddannelsesrådet bemyndigelse til efter forhandling med de pågældende organisationer at afgøre, hvilke arbejdsområder der i forhold til denne bestemmelse skal anses for at udgøre en branche, ligesom der er tillagt rådet beføjelse til at træffe bestemmelse om, hvilke organisationer der er berettiget til at vælge repræsentanter til brancheudvalget.

Bl. a. under hensyn til, at ikke alle i forholdet interesserede organisationer vil kunne repræsenteres i uddannelsesrådet, har man fundet det rigtigst at supplere kommissionens forslag med en bestemmelse om, at rådets afgørelser kan indbringes for arbejdsministeren, jfr. tilsvarende bestemmelser i lærlingelovens § 24, stk. 2, og i lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 61.

Et brancheudvalg forudsættes at dække hele landet og at dække samtlige uddannelsesfelter inden for branchen. I mange tilfælde kan det imidlertid vise sig praktisk for et brancheudvalg at delegere sine opgaver til underudvalg til løsning enten af lokale opgaver eller af specielle uddannelsesspørgsmål inden for branchens område. *Stk. 4* indeholder den fornødne hjemmel hertil.

De udgifter, brancheudvalgene vil få til kontorhold, medhjælp, rejser etc. kan ikke forud beregnes og vil utvivlsomt variere meget fra branche til branche. Det er i *stk. 5* fastsat, at den slags udgifter ved brancheudvalgenes arbejde afholdes af de i udvalget repræsenterede organisationer i forening. Herved må dog erindres bestemmelsen i § 3, stk. 5, hvorefter uddannelsesrådet — om fornødent — i særlige tilfælde kan yde brancheudvalgene økonomisk støtte til afholdelsen af disse udgifter. Der er herved navnlig tænkt på de tilfælde, hvor en enkelt organisation deltager i en lang række brancheudvalgs arbejde og derved kan se sig påført — i forhold til sin økonomi — ret betydelige udgifter af den heromhandlede art.